

HZ. ÖMER'İN ÖRNEK TEVAZUU VE ADALETİ (4)

(...dünden devam)

Un çuvalının altında yorulan ve iki büklüm olan Ömer: "Uzak mı yol? Daha çok var mı?" diye sorar. Hz. Abbas çok az kaldığını söyler. Nihayet ihtiyar kadının çadırına gelirler. Ömer'in artık mecali kalma-mıştır. Nefes nefese sırtındaki un çuvalını indirir. Kenara koyar. Ardın-dan tenceredeki çakıl taşlarını atar, tencereye un ve yağ katar. İhtiyar kadın da yakmak için yaş diken getirir. Bu yaş dikenleri tutuşturmak için Ömer, sakalları ile yerleri süpürürcesine ateşi üflerken alnından terler akar, dumanlar içinde kalır. Nihayet ocak tutuşur, yemek pişer. Ömer, pişen yemeği çocuklara yedirir. Çocuklar doyunca, neşelenir, oynamaya başlarlar. Bu tablo karşısında Ömer pek mutlu olur. Bu arada neredeyse sabah olmaktadır. Hz. Abbas sonrasını şöyle anlatır:

Dedim: "Sabah oluyor kalkalım?"

"Evet, haydi! Yarın Emâret'e gel teyze, öğleyin beni bul;

Emîr'e söyleriz, elbette hayr olur me'mul.

(Teyze yarın öğle vakti başbuğluk sarayına gel, beni bul, baş-buğa söyleriz, iyi olur inşaallah)

Biz de çıktık vedâ edip artık

Hiç görünmeksizin gelip geçene,

Doğru indik Halîfe'nin evine

(Biz de çıkıp kimseye görünmeden Halifenin evine geldik)

"Şimdi nerdeyse gün doğar, kalıver."

Diye, koyvermiyordu, çünkü, Ömer.

Az sonra sabah olur. Etraf aydınlanır. Gece boyu huzur içinde uyuyan şehir, uyanır. Halîfe Ömer'le Peygamber'in amcası Abbas bir-likte halifenin makamına gelirler. Öğleden sonra, kadın yanlarına çıka-gelir. İhtiyar kadını saygıyla karşılayan Ömer, ona şöyle hitap eder:

□ Galibâ, teyze, uykusuz kaldın!

İşte bağlanmak üzredir nafakan,

Alacaksın her ay gelip buradan.

Şimdi affeyledin, değil mi beni?

İhtiyar kadın, büyük bir şaşkınlık içindedir. Akşam çadırına ge-len, beddua ettiği, daha sonra sırtında çuvala un getiren, ocağı yakan, yemeği pişiren, torunlarını doyuran adam Allah Resûlü'nün Halifesi Ömer'dir. Bunca bedduayı işitmesine rağmen, hiç kızmamış, öfkelen-memiş, büyük bir sorumluluk duygusu içinde hareket etmiş, şimdi de kendisine hazineden maaş bağlamış, üstelik de şimdi kendisinden af dilemektedir. Bu tablo karşısında hayretler içinde kalan ihtiyar kadın, gülümseyen çehresi ve ıslıl ıslıl gözleriyle Allah Resûlü'nün Halifesine bakar, başı dimdik bir şekilde:

“Böyle göster, fakat adâletini!” der.
